

Kitab Daniel — Saratus Tilu Puluh Tilu

Ngabuka Anyaman Nabi: Pangeruh ngeunaan Waktu Panyegelan ka 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-13

Sakabéh nabi satuju silih sarua, sarta maranéhna kabéh méré kasaksian kalayan leuwih husus ngeunaan ahir dunya tibatan ngeunaan mangsa maranéhna hirup. Kasaksian maranéhna kudu diterapkeun dina mangsa nubuat tina waktu panyegelan saratus opat puluh opat rébu, sabab di dinya pangaruh unggal tetenjoan lumangsung. Yesaya, dina pasal genep, dina tetenjoan dipaparin idin pikeun nenjo ka Jero Pangsuci Pisan, dina mangsa waktu panyegelan saratus opat puluh opat rébu, di dinya anjeunna ningali kamulyaan Allah. Urang terang yén éta lumangsung sanggeus 11 Séptémber 2001, sabab dina ayat tilu anjeunna ngadangu para malaikat, netelakeun yén dina harita bumi geus pinuh ku kamulyaan-Na.

“Waktu Allah bade ngutus Yesaya mawa hiji amanat ka umat-Na, Anjeunna heula ngantep nabi éta ningali dina tetenjoan ka tempat pangsucina di jero bait suci. Ujug-ujug panto gerbang jeung lalangse jero bait éta siga diangkat atawa disingkirkeun, sarta anjeunna diidinan neutep ka jerona, ka tempat pangsucina, tempat anu sanajan suku nabi sorangan teu meunang asup ka dinya. Mucunghul di payuneunana hiji tetenjoan ngeunaan Yéhuwa linggih dina hiji tahta anu luhur tur dijungjung, sedengkeun kaagungan kamulyaan-Na ngeusi bait éta. Ngurilingan tahta éta aya serafim, lir pangawal sabudeureun Raja anu agung, sarta maranéhna ngagambarkeun kamulyaan anu ngurilingan dirina. Nalika lagu-lagu pujian maranéhna ngagema dina nada-nada pangbakti anu jero, tihang-tihang gerbang ngageter, saolah-olah diguncang ku lini. Kalawan biwir anu teu kacemar ku dosa, malaikat-malaikat ieu ngucurkeun puji-pujian ka Allah. ‘Suci, suci, suci, PANGERAN semesta alam,’ ceuk maranéhna; ‘sakumna bumi pinuh ku kamulyaan-Na.’ [Tingali Yesaya 6:1–8.]

“Para serafim di sabudeureun tahta kacida dieusian ku rasa hormat anu suci pisan waktu maranéhna nenjo kamulyaan Allah, nepi ka maranéhna teu sanajan sakeudeung ogé melong ka dirina sorangan kalawan kagum. Puji maranéhna téh pikeun Gusti nu kagungan sagala bala. Nalika maranéhna neutep ka mangsa nu bakal datang, waktu sakumna bumi bakal pinuh ku kamulyaan-Na, kidung kameunangan éta dikumandangkan silih bales ku pupujian nu merdu, ‘Suci, suci, suci, nyaeta Gusti nu kagungan sagala bala.’ Maranéhna sagemblengna wareg ku ngamulyakeun Allah; cicing dina payuneun-Na, handapeun seuri panarimaan-Na, maranéhna teu ngaharepkeun naon-naon deui. Dina mawa citra-Na, dina ngalaksanakeun parentah-Na, dina nyembah ka Anjeunna, kahayang pangluhurna maranéhna geus kahontal.” Gospel Workers, 21.

Sasarua jeung Yesaya, Nabi Yehezkiel ogé dipaparin idin pikeun ningali ka jero Tempat Nu Maha Suci. Teténjoan Yehezkiel dimimitian dina pasal hiji, ayat hiji.

Ayeuna dina taun ka tilu puluh, dina bulan ka opat, dina tanggal kalima bulan éta, nalika kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit kabuka, sarta kuring ningali tetenjoan-tetenjoan ti Allah. Ezekiel 1:1.

Paningalina terus lumangsung nepi ka sababaraha pasal, sarta éta mangrupa terusan tina paningal anu sarua dina pasal dalapan jeung salapan, anu ngaidentifikasi panyegelan saratus opat puluh opat rebu. Urang terang hal ieu ku kasaksianana anu taliti.

Sarta dina taun kagenep, dina bulan kagenep, dina tanggal kalima bulan éta, waktu kuring keur calik di imah kuring, sarta para kokolot urang Yuda keur calik di hareupeun kuring, leungeun PANGERAN Allah tumiba ka kuring di dinya. Tuluy kuring ningali, jeung behold, aya hiji rupa anu siga kana panémbong seuneu: ti panémbong pingping-Na ka handap, seuneu; jeung ti pingping-Na ka luhur, siga kana panémbong cahaya caang, saperti warna ambar. Geus kitu Mantenna ngalegaan hiji wangun leungeun, sarta nyepeng kuring ku hiji gulung buuk dina sirah kuring; sarta Roh ngangkat kuring antara bumi jeung langit, tuluy mawa kuring dina tetenjoan-tetenjoan Allah ka Yerusalem, ka lawang gapura jero anu nyanghareup ka kalér; di dinya aya tempat arca kahuru, anu ngagerakkeun kana kahuru. Jeung, behold, kamulyaan Allah Israil aya di dinya, nurutkeun tetenjoan anu ku kuring geus katingali di tanah lega. Yehezkiel 8:1–4.

Panénjo dina pasal dalapan jeung salapan anu nandakeun dua golongan anu kabentuk salila pamasangan segel ka saratus opat puluh opat rébu, nyaéta, “nurutan kana panénjo anu” ku Ezekiel geus katempo “di tegal.” Panénjo anu ku anjeunna geus katempo di tegal téh dipastikeun dina pasal tilu.

Jeung panangan PANGERAN aya di dinya nempel ka kuring; sarta Mantenna ngandika ka kuring, “Hudang, indit ka tanah datar, sarta di dinya Kami bakal nyarita jeung maneh.” Tuluy kuring hudang, sarta indit ka tanah datar; jeung, behold, kamulyaan PANGERAN nangtung di dinya, saperti kamulyaan anu ku kuring katempo di sisi walungan Chebar; sarta kuring murag nyanghareup anu taneuh. Yehezkiel 3:22, 23.

Paningal Yehezkiel ngeunaan “tanah rata” téh sarua jeung “kamulyaan anu” ku Yehezkiel “ditingali di sisi walungan Kebar,” sarta éta téh paningal dina pasal hiji, ayat hiji. Paningal ngeunaan pamasangan tanda dina pasal salapan, jeung paningal ngeunaan “tanah rata,” ngan saukur mangrupa tuluyan tina paningal di walungan Kebar. Éta téh hiji paningal ngeunaan kamulyaan Allah di Tempat Nu Maha Suci, salila pamasangan tanda ka saratus opat puluh opat rébu, sakumaha ogé paningal Yesaya. Paningal Yesaya téh nandaan pagawean Allah dina ngadegkeun para utusan salila mangsa pamasangan tanda, sarta dina pasal dua jeung tilu, Yehezkiel ngajéntrékeun pagawean éta kénéh kalawan leuwih jéntré batan Yesaya, sabab anjeunna ngagambarkeun hiji utusan anu kudu mawa hiji amanat ka Adventisme Laodikea, sarta sangkan ngartos amanat anu kudu dibawana ka jalma-jalma barontak anu keur kaliwatan, Yehezkiel diparéntah pikeun ngahakan kitab leutik éta, anu aya dina panangan malaikat nalika Anjeunna lungsur dina 11 Séptémber 2001.

Saterusna Anjeunna ngandika ka abdi, “Eh anak manusa, tuanglah naon bae anu kapanggih ku maneh; tuang ieu gulungan, tuluy indit nyarita ka kulawarga Israil.” Ku kituna abdi muka

sungut, sarta Anjeunna ngajadikeun abdi ngadahar eta gulungan. Saur-Na ka abdi, “Eh anak manusa, jadikeun beuteung maneh ngadahar, sarta pinuhan peujit maneh ku ieu gulungan anu ku Kami dipaparinkeun ka maneh.” Tuluy ku abdi didahar; sarta dina sungut abdi rasana amis lir madu. Saur-Na deui ka abdi, “Eh anak manusa, inditlah, datangan kulawarga Israil, sarta ucapkeun kecap-kecap Kami ka maranehna. Sabab maneh henteu diutus ka hiji bangsa anu omonganana asing jeung basana hese, tapi ka kulawarga Israil; lain ka loba bangsa anu omonganana asing jeung basana hese, anu kecap-kecapna teu kaharti ku maneh. Tangtu, upama maneh ku Kami diutus ka maranehna, maranehna tangtu ngadengekeun ka maneh. Tapi kulawarga Israil moal daek ngadengekeun ka maneh; sabab maranehna moal daek ngadengekeun ka Kami; ku sabab sakuliah kulawarga Israil teh jalma-jalma anu bengis jeung teuas hate. Tingal, Kami geus ngajadikeun beungeut maneh kuat ngalawan beungeut maranehna, sarta tarang maneh kuat ngalawan tarang maranehna. Saperti inten anu leuwih teuas batan batu api, kitu Kami geus ngajadikeun tarang maneh; ulah sieun ka maranehna, jeung ulah geumpeur ku rupa maranehna, sanajan maranehna teh kulawarga anu doraka.” Ezekiel 3:1–9.

Hiji kahiru dina Alkitab téh urang asing, sarta urang asing nyarita ku basa anu asing. Ezekiel diutus ka umat Israél modéren, anu dina mangsa pemeteraian nyaéta gereja Advent Poé Katujuh Laodikea, anu keur dipaparin kaliwat. Talatah dina mangsa pemeteraian pikeun saratus opat puluh opat rébu téh ditujukeun ka gereja Allah, anu pangheulana dihukum, tuluy dina hukum Minggu anu geura datang, sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas ngagero kawanan kahiru Allah supaya kaluar ti Babul. Nalika Yesaya, dina pasal genep, ngawakilan jalma-jalma anu narima panggero pikeun diutus ka kulawarga anu barontak mawa talatah Laodikea, anjeunna geus dipéling ti heula yén maranehna téh hiji bangsa anu sanajan ningali, henteu ngarasakeun, sarta sanajan ngadéngé, henteu ngarti. Yesaya nyatet sipat anu sarua pisan anu ku Yesus dicutat tina Yesaya pasal genep, nalika Anjeunna nerapkeun sipat éta pisan ka urang Yahudi anu resep ngabantah, anu keur dipaparin kaliwat dina sajarah Kristus.

Dina pasal dua welas, Ezekiel ogé ngagunakeun istilah anu sarua pisan, ku kituna sacara husus nempatkeun pasal dua welas kana mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu.

Lajeng firman PANGERAN sumping ka kuring, saur-Na, “Eh anak manusa, maneh cicing di tengah-tengah kulawarga anu murtad, anu boga panon pikeun nenjo, tapi maranehna teu nenjo; maranehna boga ceuli pikeun ngadéngé, tapi teu ngadéngé; sabab maranehna téh kulawarga anu murtad.” Ezekiel 12:1, 2.

Yehezkiel pasal dua welas nandakeun mangsa panyegelan nu saratus opat puluh opat rebu, sarta ku cara kitu anjeunna nyanghareupan pesen hujan panungtungan palsu anu ditepikeun ku para nu mabok ti Éfraim anu maréntah rahayat Yerusalem, para nu mabok anu teu bisa maca kitab anu disegel. Pesen hujan panungtungan palsu maranehna dumasar kana nempatkeun tetenjoan-tetenjoan nu buat tina Pangandika Allah jauh ka mangsa nu bakal datang.

Dina ayat tilu nepi ka lima belas, Ézékiel diparéntahkeun pikeun ngagambarkeun umat Allah anu asup kana tawanan di Babul. Tawanan di Babul ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura sumping, tuluy dina ayat genep belas nepi ka dua puluh, anjeunna nétélakeun kalaparan anu

ngiringan karuksakan kota-kota anu dimimitian dina jam lini gedé, nyaéta hukum Minggu anu baris geura sumping. Mangpaat hirup di padesaan dina mangsa krisis éta digambarkeun di dinya, lajeng dina ayat dua puluh hiji nepi ka dua puluh dalapan, urang manggihan petikan anu dipikawanoh minangka kabeneran kiwari dina sajarah kaum Millerit. Petikan éta dicutat kecap demi kecap dina The Great Controversy dina pedaran ngeunaan sajarah kaum Millerit dina éta buku.

Sarta timbalan PANGERAN sumping ka kaula, saur-Na, "Eh anak manusa, paribasa naon anu maraneh pikaboga di tanah Israil, pokna, 'Poé-poé dipanjangkeun, sarta unggal tetenjoan gagal'? Ku sabab éta, bejakeun ka maranehna, kieu timbalan Gusti ALLAH: Kami rek ngeureunkeun ieu paribasa, nepi ka maranehna moal deui ngagunakeunana jadi paribasa di Israil; tapi ucapkeun ka maranehna, 'Poé-poé geus deukeut, kitu deui kalaksananaan unggal tetenjoan.' Sabab moal aya deui tetenjoan anu sia, atawa ramalan anu ngalemes-ngalemes di tengah kulawarga Israil. Sabab Kami teh PANGERAN: Kami bakal nyarita, sarta kecap anu ku Kami diucapkeun bakal kajadian; eta moal dipanjangkeun deui; sabab dina mangsa maraneh, eh kulawarga anu barontak, Kami bakal ngucapkeun kecap, sarta ngalaksanakeunana, timbalan Gusti ALLAH." Sarta deui timbalan PANGERAN sumping ka kaula, saur-Na, "Eh anak manusa, behold, maranehna ti kulawarga Israil nyebutkeun, 'Tetenjoan anu ku anjeunna ditempo teh keur mangsa anu masih lila, sarta anjeunna ngaramalkeun perkara jaman anu jauh keneh.' Ku sabab éta, bejakeun ka maranehna, kieu timbalan Gusti ALLAH: Moal aya deui hiji-hiji oge tina kecap-kecap Kami anu dipanjangkeun, tapi kecap anu geus ku Kami diucapkeun bakal kalakonan, timbalan Gusti ALLAH." Yehezkiel 12:21–28.

Pesen hujan akhir palsu anu ditepikeun dina mangsa panyaketan saratus opat puluh opat rébu ngaku yén “poé-poé téh dipanjangkeun, sarta unggal tetenjoan gagal.” Barina ogé, naha henteu utusan-utusan anu diwakilan ku Musa, Elia, Yehezkiel, Yesaya, jeung Yohanes gagal dina ramalan maranéhna ngeunaan 18 Juli 2020? Pesen kaum Adventis Laodikea dina waktu éta nyaéta, “tetenjoan anu anjeunna tingali téh pikeun loba poé anu bakal datang, sarta anjeunna bernubuat ngeunaan mangsa-mangsa anu masih jauh.” Dina sajarah éta, lain ngan ukur unggal tetenjoan bakal kajadian, tapi utusan éta kudu nyarios ka kulawarga leungit Israél modéren, “Kieu timbalan PANGERAN Allah,” “Kami baris ngajadikeun” “paribasa” palsu Adventisme Laodikea “eureun.” Béjakeun ka maranéhna, “Poé-poé geus deukeut, jeung pangaruh unggal tetenjoan.” “Moal aya deui hiji ogé tina kecap-kecap Kami anu dipanjangkeun, tapi kecap anu ku Kami geus diucapkeun baris kalakonan, saur PANGERAN Allah.”

Pesen ka Laodisea nungtut asa eta pesen i mangidentifikasi bahwa hari-hari itu geus caket nalika pangaruh tina unggal titingalian baris kajadian, sarta poé-poé éta nya éta poé-poé panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Pokok anu hakiki anu teu meunang kaliwat dina petikan éta nyaéta yén Allah sacara langsung nyatakeun yén dina “poé-poé” éta, anu ngagambarkeun mangsa waktos panyegelan, Mantenna bakal ngajadikeun “titingalian anu sia-sia,” “ramalan anu ngagumbirakeun,” jeung “paribasa” palsu milik Adventisme Laodisea eureun. Allah ngajadikeun pesen hujan ahir palsu maranéhna eureun saméméh hukum Minggu anu geura datang, sabab Mantenna ngajadikeun éta eureun dina poé-poé anu keur dipidangkeun ku Mantenna. Mantenna ngajadikeun éta eureun ku netepkeun pesen hujan ahir anu sajati, bari Mantenna keur ngangkat

jalma-jalma anu kapilih pikeun jadi panji dina mangsa hukum Minggu anu geura datang. Jalma-jalma anu kapilih éta disegel saméméh “linuhung”.

Cara séjén ku Anjeunna nyababkeun eureunna paribasa sia tina pesen hujan panungtungan palsu nyaéta ku datangna panghukuman-panghukuman Allah anu teu disangka-sangka tur beuki ngaronjat, anu datang minangka kacida ngeunjeunkeunana pikeun barudak poék, tapi anu mangrupa bagian tina pesen éta sorangan anu ku barudak caang geus diprediksikeun. Sajarah anu ayeuna keur urang asupanna téh rék disanghareupan ku panghukuman-panghukuman Allah. Panghukuman-panghukuman éta sababaraha kali dilambangkeun dina Firman Allah, sarta mangsa panyegelan, anu mimiti dina 11 Séptémber 2001, nyaéta tempatna unggal titingalian, kaasup titingalian ngeunaan panghukuman-panghukuman Allah, kudu nepi ka dinya, sabab Firman-Na teu kungsi gagal.

Dina artikel-artikel saméméhna urang parantos nétélakeun yén tilu pasal kahiji dina kitab Daniel ngagambarkeun tilu amanat malaikat dina Wahyu pasal opat welas. Pasal dua nyaéta amanat malaikat anu kadua, ku kituna éta mangrupa gambaran ngeunaan ujian anu kadua dina mangsa pamaséan. Ujian anu kahiji nyaéta pasal hiji, nya éta ujian ngeunaan dahareun, naha hiji jalma bakal milih kadaharan sawarga atawa kadaharan Babul. Pasal dua digambarkeun ku bebeneran anu disumputkeun dina impian Nebukadnesar ngeunaan arca sato-sato galak, anu mangrupikeun karajaan-karajaan.

Daniel dua ngalambangkeun ujian ngeunaan patung sato galak dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, sarta éta ngamuat hiji pamahaman anu disumputkeun, sabab Nebukadnesar teu sanggup ngélingan éta impian. Ieu ngalambangkeun hiji bebeneran anu disumputkeun anu dibuka segelna dina sajarah saratus opat puluh opat rébu, jeung hiji bebeneran anu disumputkeun ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab anu dilambangkeun dina éta patung. Ieu ngawakilan hiji ujian hirup-atawa-maot pikeun Daniel jeung tilu nonoman anu satia, kitu deui pikeun jalma-jalma wijaksana urang Kasdim anu ngadahar kadaharan Babilon.

Ellen White dipintonkeun yén arca sato galak éta bakal kabentuk “sateuacan mangsa kasempetan rahmat ditutup, sabab ieu téh ujian gedé pikeun umat Allah, anu ku éta takdir langgeng maranéhna bakal diputuskeun.” Impian Nebukadnesar anu disumputkeun ngawakilan ujian éta. Kaleresan anu disumputkeun ngeunaan arca anu geus diungkabkeun dina poé-poé ieu, nalika pangaruh unggal tetenjoan geus teu dipanjangkeun deui, nyaéta yén Isa Almasih, minangka Alfa jeung Omega, ngaidentifikasikeun dina rujukan kahiji jeung panungtung kana karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab yén sato galak anu kadalapan téh asalna tina anu tujuh.

Sato galak dina Wahyu pasal tujuh welas, nya éta anu asalna tina tujuh, nyaéta kakawasaan kapapaan anu geus dibalikeun deui kana tahta bumi, jeung rusiah nu leuwih jero anu disumputkeun sarta ayeuna geus diungkabkeun téh nyaéta yén sakumaha Amérika Sarikat ngawangun hiji gambar tina galak éta di ieu bangsa, kitu deui éta bakal ngawakilan fenomena anu ka dalapan, bari asalna tina tujuh. Présidén ka genep ti saprak mangsa ahir dina taun 1989, nya éta présidén beunghar anu ngagerakkeun sakuliah wewengkon naga, narima tatu pulitik anu matak paéh ti panangan para globalis progresif, woke, liberal dina taun 2020, sakumaha tanduk Républikan dipaéhan di

jalan-jalan ku galak ateistis dina Wahyu pasal sabelas.

Dina waktu nu sarua, gerakan malaikat katilu narima tatu nu mawa pati dina tanggal 18 Juli 2020, ku leungeun sato atheistik tina Wahyu pasal sabelas. Gerakan éta geus diwangun ku para Advent Hari Katujuh Laodikea, jeung dina taun 2023, gerakan éta dihudangkeun jadi gerakan Filadelfia tina malaikat katilu. Duanana tanduk dipaéhan dina taun 2020, jeung duanana tanduk nangtung deui sanggeus tilu satengah poé simbolis. Wangunna gambar pulitik tina sato téh ngawengku ngahijina Garéja jeung Nagara di Amérika Sarikat, jeung sato anu ku maranéhna dijadikeun gambar dina poé-poé panungtungan nyaéta sato kadalapan, anu asalna tina nu tujuh. Nalika sato gambar kabentuk di Amérika Sarikat, éta bakal mibanda sipat kenabian anu kacida éta pisan tina sato kadalapan Roma.

Nalika ujian gambar sato galak téh kaungkulan dina tanduk Protestan anu sajati, jalma-jalma anu ngakuan bebeneran-bebeneran nubuat anu patali jeung kabentukna gambar sato galak dina dua tanduk sato galak bumi, bakal dimeteraian salalanggengna ku gambar Kristus. Ari parawan-parawan bodo anu geus narima titingalian anu sia-sia jeung muluk, maranéhna bakal geus ngawangun gambar sato galak pikeun salalanggengna.

“Éta anu ditingali ku nabi Yehezkiel nalika di hareupeun paningalna anu kagét dipintonkeun lambang-lambang anu ngébréhkeun hiji Kakawasaan anu ngawasaan jalanna urusan para pangawasa di bumi. Roda-roda anu silih paselang digerakkeun ku opat mahluk hirup. Luhur pisan ngungkulan sakabéh ieu ‘aya anu kawas tahta, dina rupana kawas safir; sarta linggih di luhur anu kawas tahta éta aya anu kawas hiji wujud manusa.’ Yehezkiel 1:26, RSV.

“Roda-roda, anu kacida pajeulitna nepi ka dina sawangan kahiji katembong siga nu keur pacampur jeung kacau, ngaléngkah dina kasaluyuan nu sampurna. Mahluk-makhluk sawarga anu ngagerakkeun éta roda-roda. Lalakon pajeulit tina kajadian-kajadian manusa aya dina pamaréntahan ilahi. Di tengah pasalia pikukuh jeung kaributan bangsa-bangsa, Mantenna anu linggih luhureun para kerub tetep nungtun urusan-urusan bumi ieu. Ka unggal bangsa jeung unggal jalma, Allah geus nangtukeun hiji tempat dina rencana-Na anu agung. Kiwari manusa jeung bangsa-bangsa ku pilihan sorangan keur nangtukeun takdirna, jeung Allah ngatur ngalangkungan sagalana pikeun ngawujudkeun maksud-maksud-Na.

“Nubuatan-nubuatan anu ku I AM anu agung geus dipasihkeun dina Firman-Na nétélakeun ka urang di mana ayana urang dina runtuyan jaman-jaman. Sagalana anu geus dinubuatkeun ku nubuatan nepi ka mangsa kiwari geus kacatet dina kaca-kaca sajarah, sarta sakabéh anu masih kénéh bakal datang bakal kacumponan nurutkeun rarangkénna.

“Tanda-tanda jaman nétélakeun yén urang keur nangtung dina ambang kajadian-kajadian anu agung jeung khidmat. Sagala hal di dunya urang keur ngalaman gejolak. Jurusalamet parantos nubanikeun kajadian-kajadian anu bakal miheulaan datang-Na: ‘Aranjeun bakal ngadéngé ngeunaan perang jeung béja-béja perang.... Bangsa bakal bangkit ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan: sarta bakal aya kalaparan, pageblug, jeung lini, di rupa-rupa tempat.’ Mateus 24:6, 7. Para pamingpin jeung negarawan ngakuan yén aya hiji hal anu agung jeung nangtukeun anu geus rék kajadian—that the world is on the verge of a stupendous crisis.”

Alkitab, jeung Alkitab hungkul, anu méré pintonan anu leres ngeunaan kajadian-kajadian anu geus ngabayangkeun kalangkangna ti heula; sora deukeutna éta nyababkeun bumi ngageter sarta haté manusa laleungit ku kasieun. “Behold, the Lord will lay waste the earth and make it desolate, and He will twist its surface and scatter its inhabitants.” “For they have transgressed the laws, violated the statutes, broken the everlasting covenant. Therefore a curse devours the earth, and its inhabitants suffer for their guilt.” Isaiah 24:1, 5, 6, RSV.

“‘Cilaka! sabab poé éta gedé, nepi ka taya nu sarua jeung éta: éta téh mangsa kasusahna Yakub; tapi anjeunna bakal disalametkeun kaluar ti dinya.’ Yeremia 30:7.

“Sabab thou geus ngajadikeun PANGERAN, anu jadi pangungsian abdi, nya éta Nu Maha Agung, jadi tempat padumukan thou; moal aya kajahatan anu nimpah ka thou, sarta moal aya bala anu ngadeukeutan ka padumukan thou.” Jabur 91:9, 10.

“Gusti moal ngantep garéja-Na gagal dina mangsa bahaya anu panggedéna. Mantenna parantos jangji bakal maparin kasalametan. Prinsip-prinsip karajaan-Na bakal dihormat ku sakumna anu aya di handapeun panonpoé.” Historical Sketches 277–279.

“Pintonan kajadian-kajadian manusa anu ruwet” nya éta anu digambarkeun ku roda-roda anu silih papasangan dina tetenjoan Yehezkiel ngeunaan Tempat Pangsuci Pisan, dina mangsa pamasangan cap. Kajadian-kajadian éta aya dina pangawasa ilahi, sabab éta kajadian-kajadian téh mangrupa panggenapan sakabéh tetenjoan dina Firman Allah, anu manggihan hasil ahirna jeung sampurnana dina mangsa pamasangan cap. Aya hiji “sora” anu nandakeun “krisis anu mahaagung” anu ku dinya “dunya geus aya dina bangbaluh” pikeun ngalamanana. “Sora” éta nyababkeun “bumi ngageter sarta haté manusa leungit ku lantaran sieun.” Boh ngageterna bumi, boh nyababkeun haté manusa leungit ku lantaran sieun, duanana mangrupa lambang sora Tarompét katujuh jeung pamungkas, nyaéta cilaka anu katilu.

Ngamurukna bangsa-bangsa ku Islam dina cilaka katilu téh ibarat awéwé nu keur ngalahirkeun, ku kituna ngagambarkeun krisis nu beuki ningkat tur beuki ngagedéan. Krisis nu beuki ngagedéan éta mimiti dina 11 Séptémber 2001; jeung dina 7 Oktober 2023, nyeri kalahiran nu ekstrim saterusna narajang, sarta ku sabab Firman Allah moal kungsi gagal, nyeri kalahiran saterusna bakal datang pas pisan geura, sarta éta bakal leuwih ngancurkeun deui. Naha anjeun masih kénéh cicing di kota?

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Pikeun nabi, roda dina jero roda, jeung pintonan mahluk-mahluk hirup anu patali jeung éta, sakabéhna kaciri rumit sarta teu bisa dijelaskeun. Tapi panangan Hikmah Nu Taya Wates katingali di antara roda-roda éta, sarta tatanan anu sampurna mangrupa hasil tina padamelan-Na. Unggal roda, anu dipingpin ku panangan Allah, jalan dina kasaluyuan anu sampurna jeung unggal roda lianna. Kuring geus dipintonkeun yén alat-alat manusa condong neangan kakawasaan anu kaleuleuwihan sarta nyobaan ngadalikeun padamelan ku dirina sorangan. Maranéhna ngaluarkeun teuing loba Pangéran Allah, Nu Maha Kuat Nu Ngalaksanakeun Padamelan, tina cara-cara jeung rarancang-rarancang maranéhna, sarta maranéhna henteu masrahkeun sagalana ka Anjeunna dina sagala hal anu patali jeung kamajuan padamelan éta. Teu saurang ogé pantes sanajan sakedapan ngabayangkeun yén

manéhna sanggup ngatur perkara-perkara anu jadi kagungan Nu Agung I AM. Allah dina panyayagiaan-Na keur nyiapkeun hiji jalan sangkan padamelan éta bisa dipigawé ku agén-agén manusa. Ku sabab kitu, sing unggal jalma nangtung dina pos kawajibanana, ngalaksanakeun bagianna pikeun mangsa ieu, sarta nyaho yén Allah téh Guru-Na.” Testimonies, jilid 9, 259.